Matchfixing – Woordvoering CDA Begroting ‘15

Voorzitter de raadzaal moet op de kop….onze stad is zo aantrekkelijk dat we blijven groeien. Al meer dan 200.000 inwoners. Daar kunnen we trots op zijn. En er gaan ook veel dingen goed in de stad. Maar het kan nog beter. We willen de kwaliteiten en schoonheden van Groningen behouden en verbeteren. En als het even kan willen we de opgebloeide talenten hier laten wortelen. Maar wat heeft een afgestudeerde hier te zoeken? In een aardbevingsgebied? Wat er nu gebeurt in den Haag, of liever wat er niet gebeurt, dat is pas schokkend. Samenwerking is goed voorzitter, maar onze vuist mag ook op tafel in Den Haag. Maar daarvoor hebben we wel als Groningen een meerderheid nodig in de Kamer. We eisen dat er niet gegokt wordt met de veiligheid van onze inwoners en willen investeringen zien die de regio positief stimuleren. Wij zijn daarom ook blij met de gewijzigde toon van het college richting het kabinet. Maar er kan een tandje bij. In dit dossier zou je alles uit de kast moeten halen en ook binnen de politieke partij moeten lobbyen om de veiligheid en investering te waarborgen. Groningen kan dan - nog meer dan nu - dé plek worden om kansen te verzilveren. Een stad waar die afgestudeerde student ook na zijn of haar studie wel degelijk iets te zoeken heeft. Want het is een prachtige stad, maar dat moet wel zo blijven. Voorzitter de begroting.

Ik was niet van plan om me bij deze begrotingsbehandeling alleen op het college te richten. Die hebben het al zwaar genoeg de laatste tijd. Ik wil me ook richten op de grote baas – de raad – met daarin speciale aandacht voor de coalitiepartijen.

Gebrek aan transparantie

Ik begin bij het begin. Tijdens het voorjaarsdebat heb ik er om gevraagd. Geen dicht getimmerd verhaal. Geen zoektocht naar dekkingen. Maar duidelijkheid waar de raad keuzes kan maken. Op dat punt ben ik teleurgesteld. De begroting is eerder vager dan transparanter geworden. Het college spiegelt de raad voor, dat er ruimte is om andere keuzes te maken, maar de mogelijkheden en inzichten krijgen we er niet bij. Prima als je een begroting wil presenteren waar die ruimte er niet is, maar zeg dat dan ook gewoon. We voeren het coalitieprogramma uit, daar zorgen we dat genoeg geld voor is. En that’s it. Als u iets anders wil, dan gaat u maar op zoek naar een dekking. Maar voorzitter er was een meevaller van 7,7 miljoen euro. Het had het college gesierd als daar transparanter met de gehele raad over was gecommuniceerd. Dan was het zoeken van dekking, om andere keuzes te maken, in ieder geval wat makkelijker geweest.

Anders

Anders. De coalitie wil het anders. Het CDA wil het vooral beter. Voorzitter, anders staat niet gelijk aan beter. Die twee worden door de zogenaamde progressieve partijen wel eens met elkaar verward. Want is whatsapp nu echt beter met die blauwe vinkjes? En die facelift van Renée Zellweger, is dat nou echt progressief vooruitgangsdenken?

Voorzitter, belastinggeld is geen geld om proefballonnetjes mee te financieren. We proberen gewoon wat, kijken we later wel of het wat oplevert. Het gaat hier wel om geld van de stad. Belastinggeld.

Het CDA is op zich niet tegen het principe van wijkwethouders, maar wel als dat ten koste gaat van de kerntaken van de overheid. Zoals het netjes houden, en netjes máken van de openbare ruimte. Als dat ten koste gaat van sportverenigingen. En als dat ten koste gaat van de zorg. Voorzitter breng de boel nou eerst op orde voordat je aan iets nieuws begint. Wees nou niet die gesjeesde student die elk jaar vol goede moed en energie aan een nieuwe studie begint. "Dit jaar gaat hij het echt anders aanpakken, die vorige studie lag hem niet zo, maar nu heeft hij er één gevonden die echt bij hem past, dit gaat hem helemaal worden." Uiteindelijk weet iedereen dat hij ook die niet af gaat maken. Dat is wat het CDA mist bij dit college, nuchterheid en gezond boeren verstand. Even doorbijten, een stad besturen is meer dan alleen maar nieuwe dingetjes proberen.

Matchfixing

Terugkomend op het gebrek aan transparantie. Dat gebrek kwam vooral tot uitdrukking bij de discussie over de verhoging van de sporttarieven. Een tenniswedstrijd waar het balletje van de ene naar de andere kant geslagen werd. Van raad naar college en weer terug. Er was alleen wel sprake van matchfixing. Tijdens de inhoudelijke behandeling van de sportbegroting wilde geen enkele coalitiepartij de discussie aangaan over het sportbeleid en het geld wat daar bij hoort. Er moest eerst nog wat gefixt worden. En die fix werd 's avonds duidelijk bij de behandeling van de belastingtarieven. Coalitiepartijen hadden er nog eens over nagedacht. Die verhoging was toch niet zo'n goed idee. Of de wethouder even een alternatieve dekking kon aanleveren. Voorzitter, ik moet u zeggen, als ik dan gedwongen zou worden een kant te kiezen bij deze slechte wedstrijd, dan zou het de kant van het college zijn. Want de afspraken uit het coalitieakkoord waren gewoon uitgevoerd. De privaatrechtelijke tarieven zouden met 1 miljoen verhoogd worden. Het was van meet af aan duidelijk dat een groot gedeelte daarvan bij de sport terecht zou komen. Vandaar de motie van het CDA in juni om de sporttarieven niet te verhogen. Juni. Het is nu november. Een dikke 4 maanden later. En dan 1 week voor de besluitvorming krabt de coalitie zich nog eens achter de oren. Voorzitter dan snap ik dat de wethouder van Financiën en de wethouder van Sport, dat balletje gewoon weer terugslaat naar de coalitie. Want u wist het, u wist het al heel lang, want we spraken dit zo af in het coalitieakkoord. Als u één week voor tijd nog wat anders wil dan moet u zelf maar met iets komen, aldus de wethouders.

Of het CDA dan niet blij is dat nu - naar alle waarschijnlijkheid – de sporttarieven niet omhoog gaan? Natuurlijk zijn we daar blij mee. We hebben daar hard voor gevochten. En dat zullen we blijven doen. Maar wij willen nog een stap verder gaan. Gun de sport in Groningen rust. En gun de sport in Groningen ruimte voor ambitie. Neem twee jaar de tijd om het samen met sportverenigingen goed te regelen en bevries tot die tijd de tarieven. Het bevriezen van de tarieven als investering in de sport. Dat is toch wel het minste wat we kunnen doen.

Dualisme

Nog even terug naar de slechte tenniswedstrijd. Want voor degene die daar goed naar de debatten geluisterd heeft. En dat kan - ook zonder luisterstrategie - die hoorde daar hoe het college de coalitie wegzette als een stel verwende kinderen. Twee wethouders die de coalitiepartijen eraan moesten herinneren dat politiek keuzes maken is. Dat dit voorstel het beste is wat ze konden doen bij de keuze die eerder gemaakt was. Het was een hele nette politieke veeg uit de pan en een vorm van dualisme waar ik wel aan kan wennen.

Toegankelijkheid

Voorzitter, toegankelijkheid. Er wordt fiks bezuinigd op onderhoud in de openbare ruimte. Op het BORG niveau, waarop je nog relatief snel kan ingrijpen bij problemen, maar ook op openbare verhardingen. En bij die laatste gaat het om een stelselwijziging waarbij we vijf jaar later gaan vervangen. Dat betekent dus dat we voortaan genoegen gaan nemen met slecht onderhouden stoepen en dat we ook het vervangen daarvan uitstellen. Het CDA is daar tegen. Het komt de toegankelijkheid - voor ouderen en mensen met een beperking niet ten goede. Het CDA wil niet bezuinigen op toegankelijkheid, maar juist investeren in toegankelijkheid. Toegankelijkheid prominent op de agenda en een gooi doen naar de prijs voor meeste toegankelijke stad van Europa.

Duurzaamheid

Voor duurzaamheid wordt extra geld uit getrokken. Over 20 jaar willen we als gemeente energieneutraal zijn. Dat wil zeggen dat de stad evenveel energie produceert als er wordt geconsumeerd. Verbinden, ruimte bieden, inspelen op initiatieven, samen kijken naar maar het wordt nog te weinig concreet. Er is over 20 jaar een ambitieus doel, maar er zijn nauwelijks concrete tussenstappen of meetbare doelen voor de kortere termijn. Waar kan de raad volgend jaar het college op controleren als het om duurzaamheid gaat? Maak de doelen inzichtelijk en daarmee ook de resultaten. Als de gemeente kan laten zien welke resultaten we boeken en welke besparingen dat oplevert richting het grote einddoel, dan vullen we de voorbeeldfunctie die de gemeente heeft op een goede manier in. We dienen hiervoor een motie in.

Een concrete maatregel die het CDA voorstelt is om te onderzoeken of er bij een onttrekkingsvergunning eisen gesteld kunnen worden aan de energiezuinigheid. Zodat ook studenten duurzaam kunnen wonen.

Financiën

Voorzitter, het financiële gedeelte. De ambitie druipt er van af. Op termijn gaan we voor een weerstandsvermogen dat voldoende is. Een weerstandsvermogen van 1. Maar voorzitter, waarom niet 2? Of 3? 10? Dat zijn net zulke loze getallen als de 1 die het college noemt. Het CDA begrijpt dat als je nu 40 miljoen moet toevoegen aan het weerstandsvermogen om op 1 uit te komen, dat dat een hele lastige opgave gaat worden en dat het college daar niet voor kiest. Maar zeg dat dan ook gewoon. Wees nou gewoon eerlijk en reëel en zeg: “We willen wel naar 1, maar dat gaat voorlopig echt niet lukken. We nemen de komende vier jaar genoegen met 0,8 en gaan daar zelfs nog onder komen in 2016.” We dienen daarvoor samen met student en stad een motie in.

Want wat is een ambitie waard als je helemaal niets doet om die ambitie waar te maken? Voorzitter, ik denk dat daar de makke ligt van het college en de coalitie. Als je met z'n allen zo hoog van de toren blaast dat alles anders gaat worden. Dat er nu echt naar de burger geluisterd wordt. Dat het roer om gaat. Dat er een hervormingsagenda komt. Dan wordt dat de meetlat waar de daden aan afgemeten worden. En gaat het 1x mis, dan is dat nog niet zo erg, maar gaat het 3-4 x mis dan geloven mensen er niet meer in. Als ze er al in geloofden. En als je dan blijft volhouden dat er wel sprake van participatie was. Terwijl het er wel zo dik bovenop ligt dat participatie geen onderdeel was van het proces, dan vrees ik dat straks alleen de coalitie het verhaal nog gelooft.

En als je dan een site lanceert met een serie tips waar de honden geen brood van lusten. Dan zeg je sorry en dan pas je dat aan. Dan haal je die site even offline. Dan zeg je dat een groot aantal tips ongelukkig geformuleerd is, maar dat je wel het beste voor hebt met je inwoners. Zo moeilijk is dat toch niet? Waarom zou je doen wat iedereen doet? Als 61 gemeenten slechte tips op een website hebben staan dan hoeven wij daar toch niet aan mee te doen? En of de tips nou uit 2014 of 2011 komen. Heel veel beter worden ze daar niet van. En wie ze bedacht heeft - een zorgorganisatie of een ambtenaar – dat is totaal irrelevant. Het zijn gewoon niet zulke handige tips.

Voorzitter ik begrijp het ook wel. Ik begrijp wel dat het college of een wethouder af en toe in de rol valt van een politieke partij. Dat het college dan de aanval zoekt, omdat ze aangevallen wordt. Dat begrijp ik, omdat er een soort heksenjacht wordt opgezet. Maar zoals Godfried Bomans zei: "Elke weigering om een fout te herstellen heeft agressie tot gevolg." Maar ik begrijp het college ook, omdat er politiek gezien een groot gapend gat ligt bij de coalitie. Maar dat gat is niet voor het college om in te springen. Dat gat is voor de politici, niet voor de bestuurders. De bestuurders, of het college, is er namelijk voor de hele stad. Zij vertegenwoordigen niet in eerste instantie de partij waarvan ze lid zijn.

Voorzitter ik sluit af. Fouten maken mag, las ik onlangs in een collegebrief.

Fouten toegeven....dat mag ook.

René Bolle
Fractievoorzitter CDA